

Babitsilla

Áldott
ünnepeket
kívánnak a
Babits Mihály
Gimnázium
diákjai
és dolgozói.

AZ ÚJPESTI BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁK LAPJA
2. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM, 2020. DECEMBER 11.

A magyar nyelv napja

Az ezredforduló óta az európai népek külön napot szentelnek nemzeti nyelvük megünneplésének.

A magyar országgyűlés 2011-ben nyilvánította november 13-át a magyar nyelv napjává, mivel a pozsonyi országgyűlés 1844. évi II. törvénycikke a magyar nyelvet ezen a napon emelte államnyelvvé, addig a latin volt Magyarország hivatalos nyelve.

SÓ-HAJTÁS

Nyelvi vetélkedő (nyeremény: feleletmentesség)

A jeles nap alkalmából játékra hívunk benneteket.

Az alábbi anyanyelvi feladványok megoldásait beküldők között értékes nyereményeket, feleletmentességeket sorsolunk ki.

Beküldési határidő: 2020. december 31.

A megfejtéseket külön dokumentumban, névvel és osztállyal ellátva az alábbi címre küldjétek el: jaksaa@babits.hu

1. SZÓKERESŐ

Melyik szóban találkoznak ezek a mássalhangzók?

Pl.: lcssz. Megfejtés: Kulcsszó.

1. ncssz
2. ngty
3. lth
4. nygy
5. nkh

2. KANCSALRÍMEK

A kancsalrímekben a mássalhangzók azonosak, a magánhangzók eltérnek. Melyik kancsalrímes szókapcsolatokra gondoltunk?

Pl. szelíd vereség = békés bukás

1. Vízben lebegő fiatal tehén
2. Csúnya légyott
3. Csuromvizessé váló turista
4. Humoros hatást keltő vegyész
5. Termékeny regényalkotó
6. Kacagó szófaj
7. Sötét női fejfedő
8. Adókról folytatott régimódi disputa
9. Szándékos nagyotmondás
10. A megszokottól eltérő nyomatékos kérés

3. ÁLIKERSZÓK

Az álikerszók „elfelezve” két azonos elemre bomlanak. Szinonimákból kell kitalálni őket.

Pl. kutyája sérült (4+4 betűs) = ebe sebes (ebes+ebes) ékszeren (3+3) = gyöngyön (gyön+gyön)

1. duci (3+3)
2. nemesek (4+4)
3. boltba csuk (5+5)
4. ellopom (4+4)
5. szemorvosomé (4+4)
6. benned élek (3+3)
7. elvágsz (3+3)
8. török méltóság hízik (4+4)
9. dalának (4+4)
10. elmúlt (3+3)

Tudtad-e?

Széphalmon, Kazinczy Ferenc egykori gyümölcsöskertjének helyén 2008-ban nyílt meg A Magyar Nyelv Múzeuma.

4. GYŰJTÉS

„Ígére végződő” neveink.

Viszonylag sok az ígére végződő kereszt-, vagyis utónevünk. Gyűjts minél több oly nevet, amely ígére végződik!

Például Álmos mos, Menyhért ért, Lénárt árt.

„... nincs és nem lehet "teljes" szótár. A szótár csak kagyló, ezzel csak meregetünk a nyelv tengeréből.” (Kosztolányi Dezső)

5. HOMONIMÁK

Két meghatározás egyetlen szóalakot takar. Keresd meg a közös megfejtést!

Pl. éveim száma égéstermék = korom

1. Fej huzamos forr
2. Belső szerv előrehalad
3. Rágószerv megragad
4. Bejárat helyisége hirtelen felbukkan
5. Dabas melletti falu megvallja bűneit
6. Erődtítmény rostokol
7. Rémalakod borzad
8. Talpakon csúszó jármű részvétet érez
9. Leszármazottad kihajt
10. Diplomata utánam jön

Érdekesség

A palindróma olyan szó vagy mondat, amely visszafelé olvasva is ugyanaz: pl. integetni; kereket.

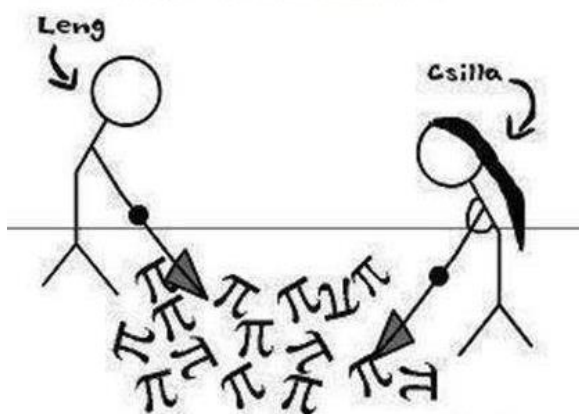
Az 1800-as évek végén készült egy 185 szóból és 916 betűből álló szerelmeslevél, amely oda-vissza olvasva is ugyanaz.

6. A KÉRDÉSBEN A VÁLASZ

Pl: Melyik úr egerészlik? Megfejtés: kandÚR

1. Melyik ács tud legjobban főzni?
2. Melyik ló vágja a fűvet?
3. Melyik üst a legdrágább?
4. Melyik ló lobog a szélben?
5. Melyik ár tanít?
6. Milyen vár van a víz alatt?
7. Melyik ló van aranyból?
8. Melyig ágon nincs levél?
9. Melyik ló tud papírt vágni?
10. Melyik hó lakható?

Lengéscsillapítás

(A szerkesztők)

Gyimóthy Gábor: Nyelvlecke

Egyik olaszóra során
Ím a kérdés felmerült:
Hogy milyen nyelv ez a magyar,
Európába hogy került?
Elmeséltem, ahogy tudtam,
Mire képes a magyar.
Elmondtam, hogy sok-sok rag van,
S hogy némelyik mit takar,
És a szókinszben mi rejlik,
A rengeteg árnyalat,
Példaként vegyük csak ezt itt:
Ember, állat hogy halad?
Elmondtam, hogy mikor járunk,
Mikor mondom, hogy megyek.
Részeg hogy dülöngél nálunk,
S milyen, ha csak lépdelek.
Miért mondom, hogy botorkál
Gyalogol, vagy kódorog,
S a sétáló szerelmes pár
Miért éppen andalog?
A vaddisznó hogyha rohan,
Nem üget, de csörtet – és,
Bár alakra majdnem olyan,
Miért más a törtetés?
Mondtam volna még azt is hát,
Aki fut, miért nem lohol?
Mért nem vág, ki mezőn átvág,
De tán vágat valahol.
Aki tipeg, miért nem libeg,
S ez épp úgy nem lebegés, –
Minthogy nem csak sánta biceg,
S hebegés nem rebegés!
Mit tesz a ló, ha poroszkál,
Vagy pedig, ha vágázik?
És a kuvasz, ha somfordál,
Avagy akár bóklászik.
Lábát szedi, aki kitér,
A riadt őz elszökell.
Nem ront be az, aki betér. . .
Más nyelven, hogy mondjam el?
...
Aki surran, miért nem oson,
Vagy miért nem lépeget?
Mindezt csak magyarul tudom,
S tán csak magyarul lehet. . .

Események

Koszorúzás Babits sírjánál

2020 megtanított minket arra, hogy az élet csupán mulandó pillanat. Törékenyebb, mint a legvékonyabb jégpáncél, és rövidebb, mint a gyertyaláng fellobbanása. Éppen ezért nagyon fontos, hogyan töltjük el ezt a kevés időt. Erre már előttem is rádöbbenek néhányan, és ennek tudatában próbálták szebbé tenni a világot. Be-csülni kell az ilyen embereket, mert rengeteget tanulhatunk tőlük. Szerintem emiatt kell megemlékezni a nagyjainkról. Az olyanokról, mint Babits Mihály.

Idén a nyolcadik évfolyam feladata lett volna a költő sírjának megkoszorúzása, azonban a járványhelyzetre való tekintettel mindkét osztály csak egy képviselőt küldhetett. Ezért négyen (két diák és két tanár) helyeztük tiszteletünk jeléül a koszorút a síremlékre.

Úgy érzem, bátran kijelenthetem, hogy mindannyiunk számára meghatározó élmény volt egy ilyen hatalmas művész hamvai előtt állni és szívünkbe zární üzenetét az emberiségnek: „Nem az énekes szüli a dalt: a dal szüli énekesét”

(Mihailov Zsuzsi)

Babits-kupa

Boti: Hogyan kezdődött az iskolánk által szervezett tanulmányi verseny, a Babits-kupa hagyománya?

Marton Sándor: Kb. 25 éve szerettük volna a környékünkön tanuló nyolcadikosok számára láthatóbbá, előbbé tenni iskolánkat. Különösen azok számára, akik motiváltabbak, akik egy tanulmányi versenyen is szívesen részt vesznek. Ezzel iskolánk egy arcát megmutatva, a legjobbakat egy színvonalas műsorral a Babits-napon jutalmazva esetleg kedvet csinálni nekik a továbbtanuláshoz is. A tantestület és a diákság is mögé állt, és sokszor 70-80 babitsos tanár és diák együtt dolgozva hozta létre ezt az élményt.

B: Hogyan módosult a járványhelyzet miatt a verseny ideji lebonyolítása?

M.S.: Idén az egyéni versenyek helyett online csapatversenyt hirdettünk öt tárgyból, melyek más hozzáállást kívántak a résztvevőktől.

B: Ön szerint az újfajta szervezés tudott legalább annyi élményt és tapasztalatot adni a résztvevőknek, mint a korábbi évek során?

M.S.: Biztos, hogy nem, de ezzel már a meghirdetésnél tisztában voltunk. De 245 diák jutott el a Babitsba online formában, és ha csak felük olvasgatott, nézegetett képeket a weblapunkon, miközben a feladatokat kereste, illetve az eredményeit böngészte, akkor már tettünk valamit. És emellett adtunk egy jó játékot, egy pozitív élményt azoknak is, akiket nem díjaztunk. Apropos: a Kossuth Kiadó jóvoltából 70 diák kapott elismerő oklevelet és jutalomkönyvet, ami megint csak jó érzés lehetett.

(Sárosi Botond)

Babits Mihály szavalóverseny

Idén – a vírushelyzetnek megfelelően – szavalóversenyünket is „távolságtartóan” rendeztük. Kis videófelvételeket küldtek a versenyzők, a zsűri ennek alapján értékelte a szavaltokat. Zsűrünk elnöke Bergendi Áron, a József Attila Színház színésze volt.

Díjakat nyertek az Óbudai Gimnázium, a Bródy Imre és a Dózsa György Gimnázium versmondói.

Büszkék vagyunk Sándor Dávid Mórira (8.a), aki 3. helyezést ért el.

(BA)

Kultúr-ajánló

Minden napra egy vers vagy történet

Becsukom a szememet, és gondolatban a karácsonyfa mellett állok szeretteimmel. Mindenki ott van velem, aki számomra fontos, akiknek a személye szükséges ahhoz, hogy boldog legyek. Közeledik az év vége, adventi időszak van. A várakozás, az elcsendesedés időszaka. Ilyenkor átgondoljuk az évet, mi történt velünk, mi az, amit esetleg másképpen tehetnénk, mi szükséges ahhoz, hogy szeretteinket boldogabbá telessük. Hálát adunk, hogy együtt vagyunk, hogy van kit szeressünk, és van ki szeressen minket. Hálát adunk az egészségért, a családjáért, az otthonért, a bátorító szavakért, a mosolyért, a tudásért és még számtalan mindenért.

Becsukom a szemem, és érzem az otthon melegét. Most még advent első vasárnapja van, de hamarosan itt a karácsony, és jó lenne a fentiekben leírtakat átélni.

Addig is előveszem a karácsonyi díszeket dobozokból, melyből mindennap egy-egy „kultúrgömbdíszt” gondolatban a karácsonyfámra aggatok, hogy a lelki készülődésemet kiegészíthesse egy-egy vers, novella, regényrészlet, amely segíti a ráhangolódást az év legszebb ünnepére.

Válogassatok Ti is! Kerüljön fel a Ti karácsonyfátokra is minél több „kultúrdíszgömb”!

december 01. József Attila: Betlehemi királyok

december 02. Hans Christian Andersen: A kis gyufaárus lány

december 03. Fekete István: Régi karácsony

december 04. Juhász Gyula: Karácsony felé

december 05. Krúdy Gyula: Karácsony este

december 06. Marék Veronika: Kippkopp karácsonya

december 07. Babits Mihály: Karácsonyi ének

december 08. Dsida Jenő: Itt van a szép karácsony

december 09. Arany János: Karácsonyi éjszakán

december 10. Móricz Zsigmond: Karácsonyi ének

december 11. Mikszáth Kálmán: Kinek mi kell ajándékba?

december 12. Szabó Lőrinc: Karácsonyest, nyugalmas este

december 13. Kosztolányi Dezső: Karácsony

december 14. Tóth Árpád: Karácsonyi emlék

december 15. Fekete István: Karácsony éjjel

december 16. Petőfi Sándor: Karácsonkor

december 17. Jókai Mór: Melyiket a kilenc közül?

december 18. Szilágyi Domokos: Karácsony

december 19. Wass Albert: Karácsonyi mese

december 20. Kosztolányi Dezső: Öröm

december 21. Hans Christian Andersen: A fenyőfa

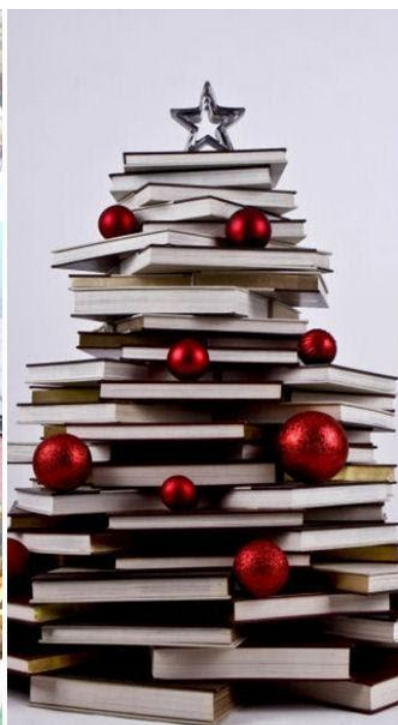
december 22. Lev Tolsztoj: Pánov bácsi karácsonya

december 23. Charles Dickens: Karácsonyi ének

december 24. Ady Endre: Karácsony (Harang csendül...)

Áldott, békés ünnepeket Mindenkinek!

(Izsó Róbert 9.d)

Ajánlások iskolánk „arcaitól”

Maár Géza, iskolánk könyvtárosa

Kitti – Melyik az a könyv, amit a legjobban szeret, a kedvence?
Géza bácsi – Az ilyen kérdésekre válaszolni szinte lehetetlen, hirtelenjében nem is tudok felelni. Ha most egyet kiválasztanék, mint kedvenc könyvet, úgy érzem, a többit kirekeszteném, háttérbe szorítanám. Egyszerűen nem lenne igazságos. Ha jobban belegondolok,

helyes, hogy nem tudok egyet kiemelni, mivel nem is akarok. Szerencsére rengeteg könyvet szeretek, ha százat kéne kiemelni, az is kevés lenne.

K – És a diákoknak esetleg tudna ajánlani valami olvasnivalót?

Gb – Folyton visszakérdeznék. Ugyanis milyen diákoknak? Fiúknak, lányoknak, fiatalnak, már felnőttnek? Nem ajánlhatom ugyanazt egy ötödikesnek, mint egy tizenkettedikesnek. Az ízlésük különböző, az érdeklődésük is, ez a bő 700 diák különböző korosztályokat képvisel.

(Tóth Kitti)

Bujdosné Hricisák Viktória tanárnő

Dóri: Mi a tanárnő kedvenc könyve?

B.H.V: A kedvenc regényem Dosztojevszkij *Bűn és bűnhődés* című műve. Eleve nagy rajongója vagyok az orosz irodalomnak, és nagyon kedvelem a lélektani regényeket.

A mű röviden arról szól, hogy Raszkolnyikov, egy hetek óta nélkülöző, fiatal joghallgató kettős gyilkosságot követ el: megöl egy uzsorásnőt és annak rokonát. Úgy gondolja, hogy ezzel jobbá teheti a világot. Utána elkezd munkálkodni benne a bűntudat, míg a mű végén feladja magát.

Ez a regény az élet számos kérdését felveti. Hogyan fér meg egymás mellett az ész és a hit? Ki dönti el, hogy mi helyes, és mi a helytelen? Egyáltalán mi számít bűnnek? Hogyan tehetjük jobbá a világot?

A regényt 16 éven felülieknek ajánlom.

(Ratkai Dóri)

Schrikk Norbi (12.a), a jövő pilótája

Álmaink elérése csak attól függ, mennyit dolgozunk érte. A nagy kérdés csak az, hogy megéri-e?

Létrehozhatunk-e valamit a semmiből úgy, hogy a környezetünk inkább ellene van? Erre a kérdésre ad választ Hugh Jackman egyik legjobb filmje, a *The Greatest Showman*. Az életrajzi ihletésű film bemutatja az 1800-as évek megosztott Amerikáját, P.T

Barnum üzletember, cirkuszi műsorvezető életét.

Hogy a film a legapróbb részletekig megfeleljen a valóságnak, majd 7 év kutatómunka előzte meg elkészítését. Ha szereted a musicalt, az életrajzi drámákat, akkor érdemes megnézned ezt kiváló szereposztású filmet.

(12 éven felülieknek ajánlják.)

Féderer Attila tanár úr

Dóri: Mi a tanár úr kedvenc filmje?

F.A.: Olyan, hogy „a kedvenc” filmem, nem létezik. Nagyon sok emlékezetes film (vagy esetleg sorozat) viszont igen, amelyet nagyon szerettem, és éppen ezért jó szívvel tudom nektek is ajánlani.

Műfaját tekintve azt gondolom, nagyon sokféle érdekel, de leginkább az általam kevésbé ismert, de valós eseményeken alapuló filmek a kedvenceim.

Az egyik legmaradandóbb számomra „*A kutyákat lelövik, ugye?*”. Az igaz történeten alapuló film egy angol származású középiskolai tanárról szól, aki Ruanda fővárosába utazik önkéntesként tanítani egy évre. Éppen abban az időszakban, amikor az

országban élő két törzs (tuszik és hutuk) között véres konfliktus robban ki. A film azt a küzdelmet mutatja be, ahogy egy atyával karöltve próbálnak segíteni minél több bajba jutott emberen. Felkavaró és izgalmas történet, amiről előtte keveset hallottam.

Elgondolkodtató, hogy bár a filmbeli események tőlünk távol zajlanak, mégis nagyon könnyen meglátható a hasonlóság közeli környezetünk közelmúltban lezajlott konfliktusaival.

Végezetül, ha megengeditek, csupán felsorolás-szerűen még néhány kedvelt filmem:

Hotel Ruanda, Némaság, Nell, a remetelány, A háború virágai, A selyemút árvái, Életrevalók, Isten városa, Az ígéret, Swing mindhalálig, A sasok szárnya.

(R.D.)

Kelényi István portás

Balázs: István bácsi, mi a kedvenc könyve?

K.I.: Raffay Ernő: *Trianon titkai*. A szerző hiteles források alapján követi nyomon Trianon történetét a könyvben.

Barnabás: És melyik film a kedvence?

K.I.: *A Pokoli torony*. (1974, főszereplő: Steve

McQueen, Paul Newman, rendező: Jonh Guillermin).

San Franciscóban a világ legmagasabb felhőkar-

A pokoli torony, www.mafab.hu

colóját tervezik éppen átadni, ám a hanyag kivitelezés miatt tűz üt ki az egyik legfelső emeleten. De az épület teli emberekkel az átadó ünnepség miatt, így sokak élete kerül veszélybe.

Balázs: Van István bácsinak kedvenc verse?

K.I. Igen. Alföldi Géza: *Csak a gyökér kitartson*. Alföldi Géza költő, újságíró, szerkesztő, kiadó, zeneszerző volt, akinek versei a hazaszeretetről és a nemzet iránti hűségről szólnak. Költészete kilenc megjelent verseskötetben kb. 5000 verset foglal magában; az egyik legismertebb az 1943-ban íródott mű.

(Nagy Balázs, Pekó Barnabás)

Marton Sándor tanár úr

Hogy milyen filmeket szerettek?

Íme 10 kategória és 10 film:

Vígjáték: *Bazi nagy francia lagzik* (...multikulturális kavalkád és mégis család)

Szerelmes: *Sztárom a párom* (...mert olyan szerelmes.)

Történelmi: *Forrest Gump* (...nagyon jó film, soha nem unom.)

Krimi: *Óvakodj a törpétől* (...rég szívesen megnéznék)

Horror: az nem, inkább egy

Zenés: *Yesterday* (...nagyon jó az alapötlet)

Sci-Fi: *Star Trek Sötétségben* (...Hosszú és eredményes életet, és mert az elsőben rossz a fordításban a „gömbtérfogat”).

Dráma: *Hamlet* (...tényleg jó)

Animációs: *Verdák és az Így nevelj a sárkányodat és a Hihetetlen család és a...*

Gyermek: *Süsü* (...alap)

Marvel: *Vasember 3.* (...mert a vasember sokszor ember)

Sorozat: *Agymenők* (...mert kockák), illetve *Mi kis falunk* (1-3 évad...mert faluról származom)

Rádás: *Büszkeség és balítélet* (...csodálatos minden kép benne).

Agymenők, Büszkeség és balítélet (képek az internetről)

Dal-ajánló karácsonyra

Minden idők legjobb karácsonyi dalai

1. Last Christmas – Wham

A *Last Christmas* 1984-ban jelent meg, és már akkor meghódította több ezrek szívét. A mai napig az egyik legnépszerűbb karácsonyi dal, nincs olyan ember, aki legalább egyszer ne hallotta volna. Rengeteg feldolgozás készült belőle, például Cascadától, Gwen Stefanitól vagy Ariana Grande-től, de személyes véleményem szerint az eredetit nem lehet felülmúlni. Tavaly még egy népszerű karácsonyi mozifilm is készült, amit a dal inspirált.

2. All I Want For Christmas – Mariah Carey

A dal 1994-ben jelent meg, Mariah Carey első lemezén. Ez az első karácsonyi dal, amit egymillió példányban töltöttek le az Egyesült Államokban. Erről is nagyon sok cover készült. Mindenféleképpen karácsonyi bulizene, minden lejátszási listán megtalálható.

3. Let It Snow

Ezt a dalt 1945-ben írta Sammy Cahn, akinek Jule Styne segített a zene komponálásában. Először Vaughn Monroe énekelte fel, és rögtön sláger lett, az egyik legnagyobb eladásnak örvendő dal a mai napig. Nagyon sok feldolgozás készült róla, ilyen például Frank Sinatra alkotása is.

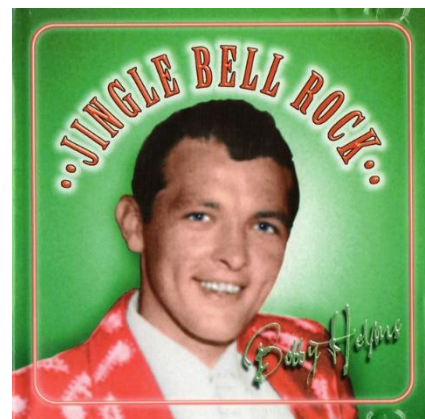
4. Rockin' Around The Christmas Tree – Brenda Lee

A dal 1958-ban jelent meg. Johnny Marks írta, és Brenda Lee énekelte fel. A dal 50. évfordulóján, 2008-ban az eredeti verzióból 25 millió példányt adtak el. Bárkinek ajánlom, aki táncolni akar valamire, erre biztosan fog tudni.

5. Jingle Bell Rock-Bobby Helms

Ez a dal 1957-ben került a piacra. Nagyon sokan a népszerű zenés sorozat, a *Glee* feldolgozásában ismerik. Rengeteg filmben szerepelt, mint háttérzene, vagy betétdal.

6. Christmas Is All Around – Billy Mick

Ez a népszerű dal 2003-ban tűnt fel a *Love Actually* című filmben. Az énekes Billy Mick, aki a filmben is szerepet kap, mint egy lejárt, mára már kiegészített tűnő rock sztár. Személy szerint ez a kedvenc karácsonyi filmem és a kedvenc karácsonyi dalom, és bárkinek tudom ajánlani.

(Mázsa Izabella)

(A képek az internetről valók)

Mi írtuk

Szőllősy Csenge: Feketeségben

Rám néz, a tekintete az enyémbé ég,
Felhorkant, megfordul és kilép.
Becsapja az ajtót, mint engem csapott be,
És itt hagy bezárva a félelmeimbe.

Utána nyúlnék, de kezeim lekötve, nem mozdulhatok.
Kiáltanék, de az indáktól nyelni se tudok.
Csak folynak a könnyeim s a lehulló cseppek,
Az üres teremben visszhangot vernek.

Becsukom a szemem, az emlékeket látom:
Itt táncoltunk nemrég a bálon.
Kint hullt a hó, de itt meleg volt, s gyertyafény.
Nevetett, megpörgetett, csak ő létezett meg én.

Azonban hirtelen megváltozott valami,
Csend lett, csak a szívverésünk lehetett hallani.
Ő mosolygott, de én a dobogást figyeltem,
Ahogy egyre lassult, majd megszűnt véglegesen.

Nem haltam meg, csak a pillanatba fagytam,
S hogy ezer inda leláncoljon, hagytam.
Az ágak szorosan a bőrömbe vájtak,
Széthasítottak, de nem úgy, mint szívemet a bánat.

Lenézett, szemében értetlenség ült,
A gyertyák kialudtak, a terem kihűlt,
Csak állt, majd leemelt a falról egy díszört.
Remegett a keze, s most láttam milyen megtört.

Meg fog ölni-jövök rá, és némán felkiáltok.
Egyre közeleg, s én rettegve várok,
Fölém lép és belenézek fekete szemébe,
A legvonzóbb és legfélelmetesebb teremtes lelkébe.

A tör fénye megcsillan a sötétben.
Csak ne fájjon a halál- Istentől kérem.
Váratlanul a fegyver csilingelve lehull,
És a márványpadlón tölem messzire gurul.

Ő fagyott arccal az ajtó felé
hátrál.
A kilincsre helyezi kezét, de még
megáll.
Most már be kell látnom: elment
és itt hagyott.
Kis híján meghaltam, de már-már
szabad vagyok.
Az ő kezében volt az életem.
Nem vette el, de nem adta nekem.
Elvitte magával, és itt hagyta a
tört.
Úgy, hogy ne érjem el, hogy
lássam: majdnem sikerült.

Mondd, mi lesz velem...

Mondd, mi lesz velem,
Ha már nem leszek?
Ha elhagyom ezt a
Földi testemet?

Lábnyomaimat a szél messzire fűjja.
Könnycseppjeimet a víz elsodorja,
Hangomat a hegyek elnyelik.
Az írás megmarad, ha tűzbe nem vetik.

Mondd, mi lesz velem,
Ha már nem leszel?
Tátongó ür a lelkemben,
Üresség lep el.

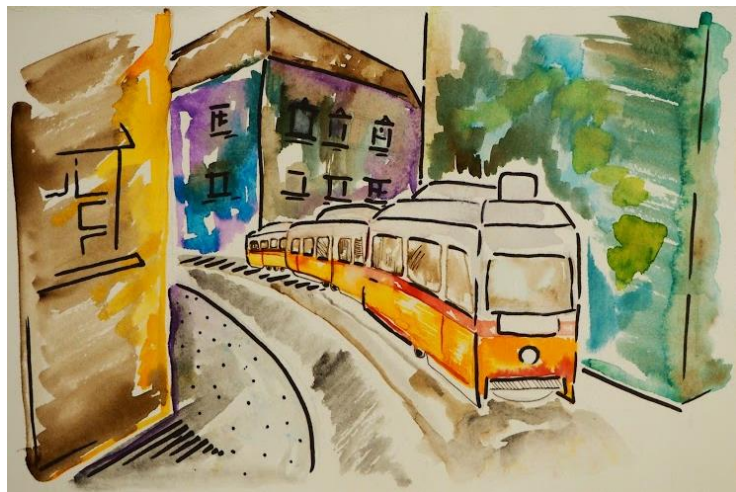
Nevetésed majd az elmúlásba vész.
Mosolygó szemed nem lesz csak lidérc.
S tekinteted mely úgy megigézett,
Majd mozdulatlanul a távolba réved.

Mondd, mi lesz velünk
Ha már nem leszünk?
Kéz a kézben szótlanul
A semmibe veszünk.

Megnézünk közösen egy utolsó filmet:
Lepereg előttünk az élet.
De ha velem leszel, semmitől se félek.
Csak ne engedd el a kezem, arra kérlek.

Tatárka Angelina: Látomás a ködben

Egy ködös novemberi napon láttam először. A hőmérséklet már mínuszba hajlott, az emberek lehelete kis felhőket festett a levegőbe, a parkokban már csak a hollók krákoztak. Szinte senki nem tartózkodott kint ebben az időpontban: munkába indulni már késő volt, hazajönni onnan viszont túl korán.

A villamos lustán zakatolt az évszázados házsorok között, az omladozó falak egy letűnt kor emlékeit idézték. A színek megkoptak, az ablakokat por és kosz fedte, de ennek ellenére is sugárzott az elegancia és a büszke ellenállás, mintha csak azt súgták volna: igen, még állunk, és állni fogunk halálod után is.

A villamos lekanyarodott, gondolatban búcsút intettem az utolsó háznak is, és már épp elfordultam volna az ablaktól, amikor valami egészen elképesztő tárult a szemem elé. Azon a területen, ahol a közeli vasúthálózat síneinek kellett volna lennie, egy épület körvonalai rajzolódtak ki. Hitetlenkedve pislogtam, de a kép nem változott: hiába volt sűrű a köd, a vonalak olyan élesen rajzolódtak ki, mintha festő húzta volna őket egy puhán ropogó papírra. Kastélynak tűnt, de a környék épületeivel ellentétben a festék nem hámlott, az ablakkereteket nem ette a gomba: a hófehér falak hívogatóan magaslottak a tejfölös ködben.

A többi utas mit sem vett észre ebből, a villamos tovább zakatolt, én mégsem tudtam kivenni a fejemből a képet, még napok múlva is ott lebegett a szemem előtt a titokzatos építmény.

Teltek a hetek, az idő egyre borongósabbá vált, november végére már havat jósoltak, de sehogy sem akart esni, csak a hideg csípte egyre jobban a csupasz kezeket a lusta szürkeségben. Karácsony közeledtével a város mintha kivirágzott volna: a központból indulva egyre több házban kerültek elő az ünnepi díszek. Minden ablakból télapók és hóemberek mosolyogtak, a párkányokat arany és ezüst girlandok fedték, az erkélyek korlátain izzósorok tekeregtek. Megnyílt a vásár a városháza előtti téren, mézeskalács és forralt bor illatát

szállította a szél, az arcok a kürtös morzsáitól voltak maszatosak. A korcsolyák élesen koppantak az időszakosan felállított jégpálya parafa kerítésén, éjszaka pedig jégvirágok nyíltak az ablakokon, de hó továbbra sem esett.

Már nem emlékszem, hova indultam azon a decemberi délutánon, de talán nem is számít, hiszen a lényeg, hogy hova érkeztem. Zsebre dugott kézzel, állig gombolt kabátban róttam az utcákat, nem is figyeltem, merre megyek, a lábaim maguktól vittek.

Senki nem lepődne meg ezen a ponton, ha azt mondom, köd volt. A tejfehér massa szinte kézzel tapinthatónak tűnt, de ez egy cseppet sem zavart, hiszen ismertem a környék minden szegletét. Mégis, valami furcsa érzés lett úrrá rajtam, amikor befordultam a már jól is-mert utca sarkán; és tessék: újból ott állt a kastély, ódon falai kihívóan magaslottak a többi épület fölé.

– Sokat gondoltam rád – pillantottam fel, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, hogy a semmibe beszél az ember.

– Kerülj beljebb. Már vártalak.

Óvatosan körbenéztem, majd átszaladtam az útes-ten, és meg sem álltam a hatalmas, sötétbarna ajtóig. Csak a küszöbön torpantam meg, és a nyakamat nyújtogatva szemléltem a különös építményt.

A köd most nem tűnt olyan sűrűnek, teljes egészében ki tudtam venni a kúria körvonalait. Aprólékos külső faragásai kissé elütöttek a falak színétől, a piszkos-fehér márvány kiemelte a domborminták körvonalait. Egyszerre volt letisztult és díszes, régi és modern, taszító és hívogató, én pedig az egyensúlyt keresve habozás nélkül megragadtam az oroszlános kilincset, és minden erőmmel nekifeszültem a hatalmas ébenfa ajtónak, ami halk nyikorgással elmozdult.

Belépve nem volt se túl meleg, se túl hideg, de a kinti csontig hatoló fagynál mégis jobb volt.

– Üdvözöllek – szólalt meg egy kellemes férfihang. – Isten hozott.

– Köszönöm – biccentettem, és egy kissé zavartan körbepillantottam a hang gazdáját keresve.

– Ez érdekes – mondta. – A házamat látod, de engem még nem.

– Hol vagy? – kérdeztem szórakozottan, és jobban megsejtem a kúria belső elrendezését.

A sötétebb színek domináltak, azonban a járólapok és a csillár kristályai fehéren világítottak. Az ablakokat nehéz brokátok fedték kellemes félhomályt teremtve, jobb oldalon egy színben ehhez passzoló ülögarnitúra, bal oldalon pedig egy hatalmas zongora foglalt helyet.

– Veled szemben vagyok – válaszolta a ház tulajdonosa, mire odafordítottam a fejem.

Egy gyönyörűen faragott lépcsősor állt a terem közepén, az ajtóval megegyező ébenfából, aranyozott korlátokkal és mintákkal díszítve.

– Csodálatos helyen laksz - dicsértem meg, mire felkacagott. – Van egy olyan érzésem, hogy ezt nem mindenki láthatja. Miért pont én?

– Ezer oka lehet – kopogtak a léptek a puha szőnyegen. – De az is lehet, hogy csak képzelődsz.

– Nem csodálkoznék – biccentettem beleegyezően. – Sok színt álmodtam már meg, de egyik sem volt ennyire valós.

– Író vagy? – kérdezte meglepetten.

– Csak ha van ihletem – legyintettem lemondóan, mire hümmögött egyet. – De, ami a legfontosabb, téged miért nem látlak?

– Nem tudom – válaszolta tanácstalanul, szinte láttam magam előtt, ahogy széttárja a karját. – Eddig mindenki látott.

Egy pillanatra csend támadt, mindketten lázasan gondolkodni kezdtünk.

– Esett már idén a hó? – kérdezte végül, mire megráztam a fejem.

– Egy csepp sem.

– Ez lehet a baj. Nincs mit tenni, el kell ütnünk valahogy az időt addig. Mihez lenne kedved?

– Hm – vakargattam a fejem. – Lehet itt táncolni?

– Milyen remek ötlet – a lámpák csillagszóróként villantak fel. – Van ruhád?

Elbizonytalanodva néztem végig magamon, a vastag bakancs, farmergatya, színes kabát kombináció nem volt éppen a legünnepelesebb.

– Sajnos nem készültem.

– Semmi baj, adok valamit.

Csettintést hallottam, majd hirtelen egy elképesztő ruhakölteményben találtam magam. A telt szoknya a földet súrolta, ezernyi apró virág borította a finom anyagot, mint a tavasszal bimbózó mezőket. A felső rész ejtett vállai felhőkként lebegtek minden mozdulatomra, a nyakamba pedig egy aranyozott lánc került.

– Nahát – szóhoz sem jutottam.

– Jól festesz benne – állt meg mellettem, lényéből sugárzott az elégedettség. – Megengeded?

A zongora felől édes dallam csendült, én pedig elegánsan bólintottam. Megragadta a kezem, tenyere a derekamra simult, magabiztosan vezette a lépéseket.

– Jól táncolsz – néztem fel.

– Te sem vagy rossz – válaszolta nevetve.

Becsuktam a szemem, és a vállára hajtottam a fejem. Elképzeltem, ahogy a terem megtelik élettel, zsvajjal és emberekkel. A tűz lobogott a kandallóban, a karácsonyfa díszesen pompázott, alatta az ajándékok halmokban álltak. A függönyök meglibbentek, ahogy a szél átfúrta magát a legkisebb réseken, így mindenki arra fordult.

– Nahát – suttogetta. – Sikerült.

Lassan kinyitottam a szemem, és az ablak felé pillantottam, ahol kövér pelyhekben hullott az első hó. Megdöbbenve néztem rá.

– Ezt én csináltam?

– Te bizony – mosolygott, és most már tényleg láttam.

Telt ajkai és markáns álla volt, hosszú orra és szürkés-kék írisze, haja elegánsan hátra volt fésülve, szinte fehérnek tűnt a csillár fényében.

– Helyes vagy – motyogtam, nem tudtam levenni a tekintetem az arcáról.

– Azt mondd? – pörgetett meg a gyorsuló zene ütemére.

A hó egyre sűrűbben hullott, a lépteink fűgőbbek lettek, mégsem tévesztettünk egyetlen mozdulatot sem. A dallam a csúcspontjához ért, majd hirtelen elhallgatott, mi pedig kissé fűjtatva meghajoltunk.

– Nem is tudok táncolni – támaszkodtam a térdemre meglepetten, mire ő felnevetett.

– Itt bármi lehetséges. Ha úgy döntesz, hogy maradsz, mindenre képes leszel.

– Hm – billentettem oldalra a fejem. – Nem is tudom. Mi értelme ezer történetet írni, ha egyet sem olvasnak el?

– Nem lenne jobb megélni őket?

Elgondolkodva néztem rá.

– Ha elmegyek, soha többé nem láthatlak, ugye? – kérdeztem félve.

Bólintott.

– Valószínű. Nem dönthetek helyetted, de boldog lennék, ha maradnál.

A ház alig észrevehetően rázkódni kezdett. Akaratlanul is közelebb húzódtam hozzá, mire megsimította a hajam.

– Kifutottunk az időből – suttogta szomorúan, és mélyen a szemembe nézett. – Indulnod kell.

Finoman az ajtó felé lökött, miközben a rázkódás egyre erősebb lett, a falon repedések keletkeztek, pókhálóként futottak végig a tapétán.

– Te nem jössz? – kiáltottam, de csak megrázta a fejét.

Az ajtóra pillantottam, ami hirtelen nagyon megszínek tűnt. Felmarkoltam a ruha alját, és teljes sebességgel futni kezdtem felé, miközben éreztem, ahogy könnyek szöknek a szemembe.

– Mindig veled leszek – kiáltotta utánam, ahogy átléptem a küszöböt.

Vissza akartam fordulni, azonban az ajtó hatalmas csattanással bezáródott, én pedig a havas pusztaság közepén találtam magam újból bakancsban és nagykabátban.

– Várni foglak – suttogtam, és néztem, ahogy a szavaim nyomán keletkezett felhőcskék az égbe szállnak.

A póló alatt valami hidegen préselődött a bőrömhöz. Remegő kézzel, kapkodva húztam elő a nyakláncot, és könnyes szemmel olvastam a medálba vésett szavakat.

Sose feledd

Fekete Liza Anna: Olvasd el, s fogadd meg!

Üzenem a tanári karnak,
A minden más óva intő karnak:

Én a maszkot hordom,
Nem a Covidot.

Ha köhögök, tüsszögök,
Iskolába sem jövök!

A Covid következményei

Miért nem önti már el a folyosót a tömeg?
Pedig minden egyes napon oly vidáman ömleng!

Megdobban a szívem.
De csak ürességet érzem

A kihalt aulának,
A lélek hiányának.

Mégis felcsillan a fény,
A távoli remény.

Mert a semmi már nem tart soká.
Egyszer ez az érzés száll sehová.

Pénelopé: Te és én

Elakadtam,	nem haladok.
Az életem	csak toporog.
Nincs se előre,	se hátra,
körbenézek,	és nem látlak.
Egy percre	elengedtelek,
most nem látlak,	és nem lellek.
Elakadtam,	nem haladok,
az életem	csak toporog.
Fénylő szemedet	keresem,
de elsodornak	mellőlem.
Kezed nyújtod,	kiáltasz: Gyere!
Én is nyújtom –	nem érlek el.
Két kéz, egymásba	fonódva
együtt talán	nem sodródna.
Semerre se	tartunk te s én,
egymás nélkül:	hulló levél...
És ekkor kezünk	összeér,
lelkünk összeforr,	van remény!
Semmitől nem	kell tartanunk,
mert bárhol is –	együtt vagyunk.
Elindultam,	már haladok,
az életem	irányt kapott.

Barlai Dániel: Bila (Mutatis mutandis...)

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy ország. Ezt az országot, ahol a *némák* és *tudók* éltek, Hanga-földnek nevezték. A tudók formálták a civilizációt az országban, vitték előre az életet, a némák meg csak *voltak*, hogy a lakosságot gyarapítsák. Külsőre ugyanúgy néztek ki némák és tudók, de valahogy mintha más nyelvet beszéltek volna, nehezen értették meg egymást, alig tudtak valamit a másik csoportról.

Persze a tudók ezt nem hagyták annyiban, mindent megtettek, hogy a némákat a saját képükre formálják, megtanítsák beszélni, átadják nekik a maguk okosságát. Ezért mindennap közgyűlést tartottak. Ezen a közgyűlésen kötelesek voltak megjelenni a némák, hogy ott a tudók legjelesebbjei, az úgynevezett *tudatók* neveljék, formálják őket. A tudatók, a tudás továbbítói, akik egy-egy tudományterületet képviseltek – talán túlzottan tapintatlanul, lehet, hogy kissé agresszívan – próbálták tudományukat a némáknak átadni.

Bilával is így esett ez, aki most kezdett a tudatói szakmában. Az ő feladata a vegyszerek és a miniatűr, szemmel nem látható részecskék tudományának terjesztése volt. Mint minden ifjú tudó, aki e nemes pályára lépett, ő is nagy lelkesedéssel ment első közgyűlésére, hogy majd szóra bírja a némákat. Úgy képzelte, hogy neki sikerülni fog az, ami annyi elődjének nem ment.

Megdöbbenve tapasztalta, hogy a felsereglett némák között voltak, akik fekete lepedővel takarták magukat, mint valami függönnyel, így még az arcukat sem láthatta.

Bila első kérdése ez volt: Mindenki itt van? Persze választ nem kapott. A némák egymásra meredtek. Faarccal bambulták egymást vagy egy percre, majd Bilára néztek ugyanúgy, és semmi jelét nem adták az értelemnek. Persze nyilvánvaló volt, hogy van hiányzó, mert a némák közt olyan lassan terjed a hír, hogy van, aki még most sem tud a közgyűlésről, pedig már 100 éve, hogy megvolt az első, és azóta nap mint nap újra megtartják. Bila maga tekintette végig a helyzetet, fölírta a hiányzókat, és tanítani kezdett. Ügyelt rá, hogy minden elhangzott tény kapcsán kérdezzen, de semmi hatást nem ért el. Merev, rezzenéstelen arcok fogadták, vagy fekete lepedők. Bilában a közgyűlés folyamán egyre gyarapodott a düh. Már nem is állított semmit, csak kérdezett, de semmi eredményt nem ért el.

Mikor vége lett a századik év első közgyűlésének, Bila arcán égő gyűlölettel viharzott ki a tereméből, és megfogadta, hogy olyan pokollá teszi a némák életét, mint ők az ő első munkanapját.

www.weareteachers.com

Költői szárnypróbálgatások a Fortissimo szakkörőről

Vége a nyugalomnak

öreg ember ül a padon
munkás férfi, dolga vagyon
kicsi gyermek, lelkes nagyon

öreg ember a sírba hull
munkás férfi dühbe gurul,
kicsi gyermek ordít vadul...

Egy légy éneke

Melegem lett, a pillanat megfagyott,
most láthatom végre, hogy hol vagyok.

Fal közelít és távolít,
egy kedves hang elandalít...
Egy erős rándulás jobbra,
becsapódtam egy oszlopba,
Aztán minden mozgás megállt,
a világra sötétség szállt...

Postapokaliszisz

száz év ma lejárt, ím újra a Föld...
szürkés ez a táj, hát semmi se zöld?
hosszan figyelem, szívemben a félsz,
dermedt a világ... most már minek élsz?
hangom tovaszáll, ordít ez a csend...
élettelenül fekszünk idelent

Könyvkvíz

Recept hideg téli estékre:

Végy egy puha, selymes takarót, hozzá egy forró, mézes teát vagy egy bögre kakaót. Kuckózz be egy csendes sarokba, ahová eltűnhetsz akár napokra. Végy a kezébe egy izgalmas könyvet, amit letenni nem lehet.

Olvass sokat, mert olvasni jó, vajon kitalálsz, (<https://img3.stockfresh.com>) hogy e részlet melyik könyvből való?

1. „Igaz, hogy a balszerencse csak balszerencse marad, de ha az embernek akad egy pár jó társa, aki szabad elhatározásából segítségére van, az nem kis vigasz e sáros földtekén.”

- a, Erich Kästner: A két Lotti
- b, Erich Kästner: Emil és a detektívek
- c, Erich Kästner: Május 35

2. „Igen, sírrok! Mit vártál? Azért a sok kedvességért ezt érdemeltem?... Még kérde, hogy mi a baj? Szörnyű állapotok vannak! A Saci néni egy gyilkos nőszemély!”

- a, Nógrádi Gábor: Gyerekrablás a Palánk utcában
- b, Nógrádi Gábor: Marci visszavág
- c, Nógrádi Gábor: Segítség, ember!

3. „– Nézd, ez megveszett. Habzik a szája!
– Életemben először látok tizenkét éves fiút, aki önszántából, minden kényszer nélkül mossa a fogát.

- Biztosan beteg. Más magyarázat nincs.”
- a, Nemere István: A fantasztikus nagynéni
- b, Nemere István: Merénylet a Balatonon
- c, Nemere István: A várúr fia

4. „– Merre mentek, Hóborc? – hallatszott Fric hangja.
– Ki vele, gyorsan!

- Mondd, hogy „légyszíves”
- Ne húzd az időt, nyögd már ki, merre mentek!
- Nem mondok semmit, ha nem mondd, hogy „légyszíves” – kényeskedett a szellem.

– Rendben: légyszíves.
– SEMMI! Hahaha! Azt mondtam, nem mondok „semmi”-t, ha nem mondd, hogy „légyszíves”!
Hahahaha!”

- a, J. K. Rowling: Harry Potter és a bölcsek köve
- b, J. K. Rowling: Harry Potter és a Titkok Kamrája
- c, J. K. Rowling: Harry Potter és az azkabani fogoly

5. „Egy négyszemélyes asztalhoz ültünk le, s az egyik szakácsnő már hozta is a gőzölgő levesestálat. Szótlanul lecsapta elénk, és már ott sem volt.

– Remélem, a főztje jobb, mint a modora! – nézett utána Dani.

– Az biztos, hogy idén nem ő lesz a Balaton szépe – jegyezte meg halkan Péter, amikor a tenyeres-talpas, krumpliorru asszonyság hallótávolságon kívül ért.”

- a, Bosnyák Viktória: Klott Gatyá ne fárasz!
- b, Bosnyák Viktória: Analfa visszatér
- c, Bosnyák Viktória: Tündérboszorkány

6. „Az igazságszolgáltatás néha összetéveszti az ártatlant a bűnössel, ha véletlenül együtt találja őket.”

- a, Charles Dickens: Karácsonyi történetek
- b, Charles Dickens: Twist Olivér
- c, Charles Dickens: Copperfield Dávid

7. „Szerelem nélkül az ember olyan valami, mint a mező virág nélkül.”

- a, Rideg Sándor: Históriai idők
- b, Rideg Sándor: Sámson
- c, Rideg Sándor: Indul a bakterház

8. „Nem sok ember akad, aki kimondja, amit gondol, és azt teszi, amit mond.”

- a, Ken Follett: A katedrális
- b, Ken Follett: A tűzszlop
- c, Ken Follett: A titánok bukása

9. „Nem adhatok mást, csak mi lényegem.”

- a, Madách Imre: Férfi és nő
- b, Madách Imre: Az ember tragédiája
- c, Madách Imre: Csak tréfa

10. „Sosem kezdetünk új életet, mindig csak a régit folytathatjuk.”

- a, Kertész Imre: A kudarc
- b, Kertész Imre: Gályanapló
- c, Kertész Imre: Sorstalanság

Megoldás:

1 – b, 2 – c, 3 – c, 4 – a, 5 – b, 6 – b, 7 – c, 8 – a, 9 – b, 10 – c

Eredmény:

- 1-2 pont: Irány a könyvtár!
- 3-4 pont: Olvasni, olvasni, olvasni!
- 5-6 pont: Nem rossz...
- 7-8 pont: Magyarfaktos.
- 9-10 pont: Bölcsész.

(Árpád Botond és Csanád)

Aranyköpések

Természettudományos órákon:

D: *(bepárasodott a szemüvege)* Épp most demonstrálom a fizikán tanultakat.

T: XY, te egynemű vagy.

T: Van olyan, hogy a föld alól mérges gázok szabadulnak föl...

D: *(közbevág)* Tanár úr, az elég gáz...

T: Ha annyi százasom lenne, mint amennyiszor elrontottad az előjelet, nem kéne dolgoznom.

D: És Fokvárosban fokkal kereskedtek?

D: Kolumbusz egy genovai ember fia.

T: Genovai Emberfia?

D: Tudod, az a héliumos hőmérő („*higanyos*” helyett)...

Magyarórán

D: Úgy kezdődött a viszonyuk, hogy megismerték egymást.

D1: Nekem Petőfiről a *János vitéz* jut eszembe.

D2: Nekem Kölcseyről a *Himnusz*.

D3: Nekem Aranyról a bányászat...

T: Maradj csöndben, mert úgy jársz, mint Zeusz!

D: Mért, az hogy járt?

T: Gyalog...

T: Tudjátok, miért jó a küklpszoknak?

D: Nem, miért?

T: Nem tudnak bandzsítani...

T: Jártam én is Krétán...

D1: És ott volt a Minotaurusz?

T: Nem, éppen aludt.

D2: Jaj, Istenem...

T: 365 szoba van benne, mert ennyi év van egy napban.

D: Az S ajakkerekítéses, hosszú magánhangzó.

T: Kiderül, hogy a sötét középkor nem is volt annyira sötét.

D: Csak lekapcsolták a Napot?

D: Te süket vagy, vagy csak hülye?

Történelemórán:

T: És hol tudta elkölteni azt a bért?

D: A kocsmában?

T: Tegyük fel, hogy nem mindenki alkoholista, és a kocsmán és a szerencseautomatán kívül is van élet!

D1: A lovasok voltak a lovasok... A kíséret, ami mindenhová elkísérte. (...)

T: Mi volt jó a feleletében?

D2: Az, hogy hallottuk.

D: A lovagi életmód első lépése az, hogy lovaggá kell válni.

D: Öccsét, András feleségül adták Johannához (...)

balkán eretnekek.

T: Milyen fegyvernemeket ismersz?

D: Kard, lándzsa, számítógép, tank...

D: ...amivel az átlagos paraszt is meg tudott tanulni írni-olvasni.

T: Ki az az átlagos paraszt?

D: Az átlagos paraszt az, amelyik vezeti a kombájnt.

T: II. András 1222-ben kiadta az Aranybullát.

D: Én a helyében vártam volna még 1000 évet.

T: Sokszor mondják ezt a félhumoros mondatot: Az orromat apámtól örököltem, a fületem anyámtól, de az állam én vagyok!

T: Miután a király elvégezte dolgát, a szolga is elvégezte...

T: A császár nem támogatta a rendeket.

D: Akkor rendellenes volt?

D: Az oszmán birodalomban nagyvezír volt, és megpróbálta a válsághelyzetet létrehozni.

D: Az egyiptomi fáraók példájára elvette a saját feleségét...

T: Egyébként azért tanulunk történelmet, hogy tanuljunk a hibáinkból...hát nem sikerült.

D: Megtámadta a telefonom a laptopomat.

D: Hallottam valahol, hogy Napóleont egy mérgezett tapéta ölte meg.

T: Napoleon nyalogatta a tapétát?

Távoktatási helyzetek:

T: Ha ezt a sok feladatlapot kinyomtattam volna, összeomlott volna az iskola gazdasága.

D: Meghalt.

T: ???

D: Mármost nem a Tanár úr, hanem a net!

T: Balázs csinált előadást?

D: Csinált, csak elaludta!

T: Cooper-tesztet írunk.

T: Labda. Tudod, szép, kerek...

D: Nem tudom.

T: *(megjegyzésben)* Kérek választ az időpontra, ha nem akartok túl korán kezdeni, 7:50 még szabad.

T: Tegyétek kamerára az arcotokat, vagy a nyulat, vagy a szomszédot...

T: Csúnyán van írva. Az én bevásárlócaim is szebben van írva.

D: Igen, tudom.

T: Olvashatatlan, közelről is, távolról is...

T: *(online óra közben)* Jön haza a gyerekeim; se ebédje, se szobája... majd eszik kint a kutyával.

T: *(online óra közben)* Egy hét múlva kell majd a házi. Jó?... Hú, anyám, de bólogattok! Micsoda nemzetközi együttértés!

T: Az ennyi emberrel való kommunikáció meghalasztja a netet.

T: Légyszíves, XY, kapcsolj be a kamerádat!

D: Elnézést, tanárnő, de kozmetikusnál vagyok.

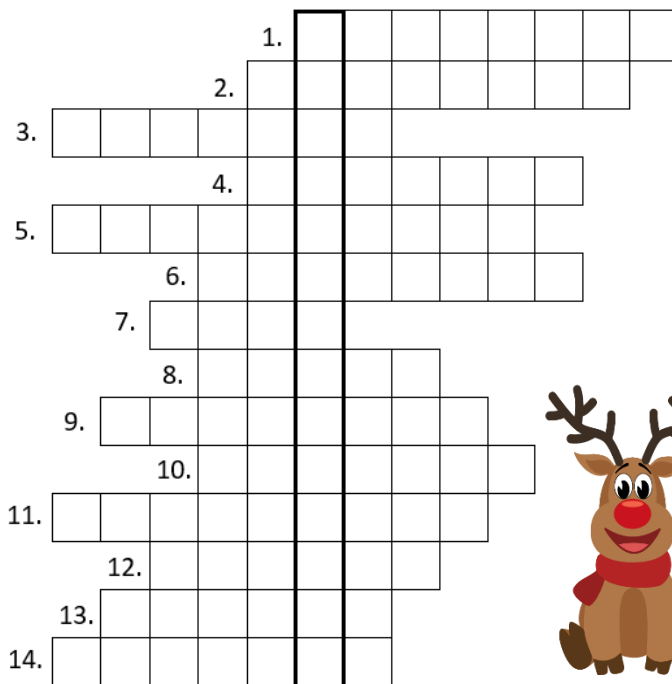
(Az aranyköpéseket Fekete Liza, Mihailov Zsuzsi, Miskolczi Luca, Pap Marci és Ratkai Dóra gyűjtötték. Köszönjük nekik!)

A hónap gondolata

„Karácsonykor az ember mindig hisz egy kissé a csodában, nemcsak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják, hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni.”

Márai Sándor

Rejtvény

1. Karácsonykor ez alatt a növény alatt szabad a csók.
2. Gáspár, Boldizsár és ..., a három király.
3. „...mesebeli álom, télapó zúzmarát fújdogál az ágon.”
4. Tőlük vette át Magyarország a karácsonyfa állítás szokását.
5. A mikulás őshazája.
6. Mikulás a 4. sor megfejtésének nyelvén.
7. Régen ezzel a gyümölccsel is díszítették a fenyőfákat az ünnepekkor.
8. Az első adventi koszorú alapját képezte.
9. Az adventi koszorún a negyedik gyertya jelentése.
10. December 13.
11. Az advent harmadik vasárnapján ilyen színű gyertyát kell meggyújtani.
12. A leghíresebb rénszarvas.
13. Angliában sosem maradhat ki a karácsonyi menüből.
14. A Mikulás felesége.

(Készítette: Ratkai Dóri)

BabiTSillaG 2020. december 11.

– címlap: Gyarmati László, Marton Sándor és Kriza Márton –

– tördelés: Ratkai Dóra –

– interjúk: Ratkai Dóra, Sárosi Botond, Tóth Kitty –

– kultúr-ajánlók: Izsó Róbert, Mázsa Izabella –

– könyvkvíz: Árpád Botond és Csanád –

– Mi írtuk: Szöllősy Csenge, Tatárka Angelina,

Fekete Liza, Barlai Dániel, Pénelopé –

– illusztrációk: Rác Zsófia –

– Felelős szerkesztők:

Jaksa Annamária és Bodó Anna –